

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 22. august 2005
Kontor: 1.s.kt.
J.nr.: 2005-16112-45
Sagsbeh.: MLA
Fil-navn: svar162

Besvarelse af spørgsmål nr. 162 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 3. august 2005

Spørgsmål 162:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24. juni 2005 fra Poul Bertelsen Hoelgård vedrørende Patientklagenævnets og Retslægerådets behandling, jf. alm. Del – bilag 216 samt tilhørende AD-bilag."

Svar:

I henvendelsen til Sundhedsudvalget foreslår Poul Bertelsen Hoelgård, at der fastsættes maksimal sagsbehandlingstid for Patientklagenævnet og Retslægerådet samt, at reglerne om erstatninger til patienter for behandling hos privatpraktiserende læger ændres således, at det offentlige udbetaler erstatninger for skader, der er indtruffet før 1. januar 2004, og at et regreskrav mod lægen herefter forestås af det offentlige.

Patientklagenævnet er et uafhængigt klageorgan, hvis afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det skal derfor indledningsvis slås fast, at jeg ikke har mulighed for at tage stilling til indholdet af den konkrete sag.

Sagsbehandlingstiden i instanser, der skal træffe afgørelser i relation til borgerne, for eksempel Patientklagenævnet, er blandt andet begrundet i udviklingen i antallet af sager og sagernes karakter. Det er meget forskelligt, hvor komplekse sagerne er, og det er derfor – før den enkelte sag er vurderet – ikke muligt at sige, hvor lang tid der vil medgå til behandlingen.

En gennemførelse af en maksimal sagsbehandlingstid vil på den baggrund ikke være hensigtsmæssig. Hertil kommer, at genoptagelse af en sag – som omtalt i henvendelsen – ikke nødvendigvis vil medføre, at genoptagelsessagen rykker frem foran andre sager.

Når dette er sagt kan jeg oplyse, at jeg er opmærksom på problemet med sagsbehandlingstiden i Patientklagenævnet.

For så vidt angår Retslægerådet hører denne instans under Justitsministeriets ressort.

Vedrørende erstatning i forbindelse med behandling hos privatpraktiserende læger blev dette område inddraget under loven om patientforsikring med virkning fra 1. januar 2004. For skader, der er forårsaget inden dette tidspunkt, gælder loven om patientforsikring ikke, og erstatningssager for ska-

der forårsaget inden dette tidspunkt gennemføres efter dansk rets almindelige regler om fastlæggelse af erstatningsansvar.

Patientforsikringsordningen er en såkaldt "no fault" forsikringsordning, hvor patientens ret til erstatning ikke beror på om nogen person har pådraget sig ansvar for skaden i kraft af en begået fejl, men alene på, om de særlige kriterier for erstatningsberettigelse er opfyldt. Der er derfor ikke nødvendigvis tale om et regreskrav mod en sundhedsperson, selv om der foreligger et erstatningsgrundlag i henhold til patientforsikringslovens bestemmelser.

I lyset af, at de gældende regler er indført for ret kort tid siden, finder jeg ikke grundlag for at overveje ændringer i lovgivningen.